

[Heising.]

3 600 kr. til 3 800 kr. for forsørgere og fra 1 500 kr. til 1 800 kr. for ikke-forsørgere, en ændring, som også venstre og konservative medvirkede til at gennemføre. Vi mener, at også dette forhold taler for en ajourføring af den skattefrie indtægtsgrænse for kommuneskatten i de tre hovedstadskommuner, og vi mener, at ministerens forslag giver et rimeligt grundlag, der også svarer til ordningen for købstadkommunerne, det under det første punkt på dagsordenen behandlede lovforslag. Vi understreger, at lovforslaget om hovedstadskommunernes kommunale skat ikke principielt skaber noget nyt med hensyn til fritagelse for kommunal beskatning, idet en sådan fritagelse også finder sted efter gældende lov, omend med en lavere bundgrænse.

Jeg skal på udvalgsflertallets og på mit partis vegne anbefale, at lovforslaget tiltrædes i den form, hvori det oprindelig er fremsat.

Paabøl: For Københavns og hovedstadskommunernes vedkommende gør det særlige forhold sig gældende, at der i forvejen er en bundgrænse for den kommunale beskatning, og derfor er det ikke noget afgørende principielt spørgsmål, om denne bundgrænse ligger lidt højere eller lidt lavere. Vi har været villige til at medvirke til nogen forhøjelse af bundgrænsen, men vi mener ikke, det vil være rigtigt at løfte denne fra 800 kr. til 1 500 kr., således som det her er foreslået. Analogien med statsskatten halter jo, fordi skatteborgerne bidrager til statens udgifter gennem de indirekte afgifter, medens dette kun undtagelsesvis og i mindre omfang er tilfældet for kommuneskatterne.

Aksel Møller: Jeg vil gerne først gøre den bemærkning, at det er svært overhovedet at anlægge helt klare principielle synspunkter for kommuneskatte Lovgivningen, når denne er så uensartet, som den er her i landet, og når man i de tre såkaldte gamle hovedstadskommuner kører med, hvad man næsten kunne kalde stiv køreplan, sammenlignet med den, man kører efter i landets øvrige kommuner, så kommer der undertiden højst mærkværdige forskelligheder frem.

Vi arbejder i hovedstadskommunerne ifølge den gældende lov — det gælder også

det lovforslag, vi nu beskæftiger os med — efter rateskala-princippet, medens man derimod i andre kommuner — vi har netop overstået anden behandling af nogle ændringsforslag vedrørende dette lovforslag — arbejder på en måde, der er langt mere smidig. Om den så er bedre, får stå hen til en senere bedømmelse, formentlig når vi ser den højtærede finansministers forslag til en skattereform.

Medens det i det lovforslag, der netop har været til behandling, er overladt til kommunalbestyrelsernes og ligningsmyndighedernes frie skøn, om de vil lade skatten bortfalde for de mindste indtægter — i den form har tinget netop vedtaget forslaget ved anden behandling — er der for indkomstskatten til København og de to andre hovedstadskommuner ikke nogen som helst mulighed for, at ligningsmyndighederne kan operere på samme måde med et frit skøn over, for hvilke indtægter man ønsker at lade skatten bortfalde. Det giver selvfølgelig en stor principiel forandring fra det ene lovforslag til det andet. Det var i alt fald ikke min hensigt ved denne behandling af en forholdsvis begrænset ændring at diskutere det principielle, det kommer vi nok til under skattereformen, men jeg vil dog sige, at for mig ligger det alligevel sådan, at man ikke bør og ikke kan støtte, at bundgrænsen hæves fra 800 kr. til 1 500 kr. Det er et ikke ubetydeligt spring på een gang at forhøje denne grænse med 700 kr. Jeg har i det udvalg, hvor vi har drøftet sagen, foreslået en mindre omfattende forhøjelse af bundgrænsen. Det har ikke kunnet samle tilslutning. Der er ingen mening i at spille tingets tid med en afstemning om, hvorvidt bundgrænsen skal være 1 300 kr. eller 1 500 kr., derfor har jeg afstået fra at stille ændringsforslag her, men jeg råder til, at man ikke stemmer for dette lovforslag her ved anden behandling, men erklærer „stemmer ikke“ og på den måde tilkendegiver, at det er et temmelig højt spring, flertallet har besluttet sig til sammen med den højtærede minister.

Axel Sørensen: Selvom der ikke foreligger nogen absolut lighed mellem skatteskalaerne, som er gjort mere glidende for landkommuner og købstæder, medens der er tale om en mere fast skala for København, Frederiksberg og Gentofte, mener vi alligevel in-